

[Holger Larsen.]

sit Forslag; at han ikke fik det gennemført, det er noget helt andet. Men selv om man regner med Loven af 1922, var det i Virkeligheden saaledes, at man naaede op paa 604, 502 og 400 Kr., inden Fradrag skete, og først i 1927 skete den voldsomme Nedgang, hvorefter et Ægtepar i København kun maa have 250 Kr., i Provinsbyer 150 Kr. og 100 Kr. paa Landet.

Nu fører det foreliggende Lovforslag noget af dette tilbage; men man kommer ikke op til, hvad selve Loven af 1922 var oppe paa, idet man kun kommer op paa 425, 365 og 302 Kr. Naar man ikke gaar helt op, er det naturligvis af Hensyn til Pristallet.

Jeg kan altsaa ikke forstaa, at det ærede Medlem er saa forfærdelig bange for Udvidelsen af Kredsen. Han har selv villet være betydeligt videre, og jeg skimtede da ogsaa i det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Omtale i Gaar en vis Interesse netop for dette.

Nu ved jeg godt, at det ærede Medlem Hr. Krag — det bed jeg Mærke i — i sin Tale i Gaar skelnede stærkt mellem det fradragsfri Beløb og saa selve Fradragsreglerne, men det ærede Medlems Fradragsregler var jo ogsaa meget højt oppe i hans oprindelige Lovforslag. Jeg skal give det ærede Medlem saa meget Ret, at jeg vil sige, at hvis vi er fattige, hvis det kommer an paa Pengene, og vi ikke har Raad til det, vilde jeg vælge det høje eller det noget højere fradragsfrie Beløb og saa have strengere Fradragsregler. Saa meget Ret vil jeg give det ærede Medlem, idet jeg dog hellere vil for det første komme de allerfattigste til Hjælp og dernæst hjælpe den Mand, som vil spare sig noget op, eller den Mand, der gaar ud og tjener lidt, og saa begynde lidt mere drastiske Fradrag noget højere oppe.

Nu kan jeg ikke og har aldrig villet erkende, at vi er fattige, hvor det gælder om at hjælpe de gamle, og derfor maa jeg sige, som jeg begyndte med, at uden Penge bliver der neppe nogen social Reform. Jeg kan saa meget bedre gøre det, som Hjælpen til de gamle i Virkeligheden kun betyder 2 pCt. af hele den danske Nationalindtægt — to Procent —, det var i 1926, det var før Nedskæringen i 1927. 2 pCt. skulde man vel nok kunne bruge til dette Formaal.

Det ærede Medlem omtalte Ægtefællers Tillæg og sagde, at nu maatte man huske paa, at Forudsætningen for Forslaget om at lade den efterlevende Ægtefælle en kort Tid bevare en Del mere i Understøttelse var faldet bort, den Forudsætning, at vi den Gang havde de lave Takster. Nej, det var ikke

Forudsætningen. Forudsætningen var, at der skete en Katastrofe, kan man sige, for et Ægtepar, naar den ene falder bort, de sidder maaske med en Lejlighed, nu skal den enligt stillede indrette sig paa en anden Maade, og det kan ikke gøres med Maanedes Varsel, det tager maaske et halvt Aar, og derfor finder jeg, at den Bestemmelse, at Kommunalbestyrelsen kan gøre det, er overordentlig paa sin Plads.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa det ærede Medlems Udtalelser, de falder i nogen Grad sammen med dem, der fremkom fra den ærede Ordfører for Venstre sidste Aar, selv om der ogsaa nok var en Smule Forskel paa det ærede Medlems Udtalelser og dem, der faldt fra den ærede Ordfører for Venstre sidste Aar; jeg skal kun henvise til den Forhandling, der da fandt Sted.

At det foreliggende Lovforslag er godt, nærer jeg ikke Tvivl om, selv det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, som talte for Retsforbundet, var i Virkeligheden inde paa en Ros af Forslaget, selv om han var aldrig saa vred paa Ministeren. Jeg er enig med Ministeren i, at det danner et organisk Hele, og man kan ikke vilkaarlig komme og rive det ene sønder og sammen og saa bygge Resten op, det er et organisk Hele, hvor man ikke kan pille et Hjul ud her og der; Sociallovgivningen er afhængig af den offentlige Forsorg, og den offentlige Forsorg er afhængig af Sociallovgivningen.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg ligesom mit Partis ærede Ordfører vil anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger alene til de forelagte Lovforslag om Folkeforsikring, ikke fordi der hersker nogen Divergens mellem mit Partis Ordfører Hr. C. J. F. Sven og mig, men fordi det øjensynligt vil være praktisk, at flere udtaler sig om det vældige Lovgivningsarbejde, vi her har liggende foran os. Jeg skal som en Slags Underordfører paa mit Partis Vegne tillade mig at gøre nogle Betragtninger gældende vedrørende Folkeforsikringslovsforslagene.

Jeg satte overordentlig Pris paa, at den højtærede Socialminister i sin Fremsættelse sluttet med at betegne den her foreliggende Opgave som en politisk neutral Opgave. Det er under denne Betragtning, at vi vil tage Del i Arbejdet, idet vi erkender, at et virkeligt Fremskridt vil være naaet i vort Land, om det lykkes os paa det sociale Lovgivningsomraade at komme ud i aabent og frit Vand, det vil sige at faa hele dette